

ди да убихъ и него и сына му, а съ вѣ-
менни нѣкои промѣненіа ѹмири размирицѣ-тѣ.

Въ втора-та гѣдина на царѣваніе-то си
Сул. Махмудъ (1807—1224) отвори вой съ
Россіа, нѣбѣстенъ подъ име-то Батинъ-Вав-
гасъ, кой-то са прѣкрати съ Бѹкѹрецкый
миръ. На 1812—1234, избѹхна гърцка-та
завѣра, та прѣварна въ Цариградъ, потъп-
кана въ Влашко, осилса въ Морea; Іонійскы-
тѣ острови са ослободихъ подъ покровител-
ство-то на Англіа, другы-тѣ острови, меж-
дѹ които и Хиосъ (Сакъсъ) не можихъ да са
ѹдържатъ срѣщо Тѹрскы-тѣ сили и са нака-
захъ за размираваніе-то си; еще по кърва-
ва и промѣнчива бѣше борба-та въ Морea.
На 1823—1238 Ибрахимъ паша, сынъ на
Мехмед-паша египетскый, дойде на помощь
Султанѹ; той порази гърци-тѣ на Трикор-
фа (1825), разоуи Морea, и привзе юнашкыа
градъ Мисолонгъ; Решидъ сблада ѹтинъ и
твърдынь-тѣ и; сичко-то бѣше свършено за
гърци-тѣ.

Россіа, Франціа и Англіа, като съ вѣхъ
наговорни за ослободѣваніе-то на Гърціа,
принѹждавахъ Султана да признае нейно-то